

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 6ης Δεκεμβρίου 2017*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα Burlington – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BURLINGTON ARCADE και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Χρήση στις συναλλαγές ενός σημείου το οποίο δεν έχει μόνον τοπική ισχύ – Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) – Αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)»

Στην υπόθεση T-120/16,

Tulliallan Burlington Ltd, με έδρα το Saint-Hélier (Jersey), εκπροσωπούμενη από τον A. Norris, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον M. Fischer,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Burlington Fashion GmbH, με έδρα το Schmallerberg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Parr, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 94/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Tulliallan Burlington και της Burlington Fashion,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, I. S. Forrester και E. Perillo (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: I. Dragan, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Μαρτίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Ιουνίου 2016,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Ιουνίου 2016,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Απριλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 12 Νοεμβρίου 2009 η παρεμβαίνουσα, Burlington Fashion GmbH, υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση για επέκταση της προστασίας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 1017273 δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)]. Η καταχώριση ως προς την οποία ζητήθηκε η επέκταση της προστασίας συνίσταται στο εικονιστικό σήμα που απεικονίζεται κατωτέρω:

- 2 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η επέκταση της προστασίας εμπίπτουν στις κλάσεις 3, 14, 18 και 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 3: «Σαπούνια για καλλυντικά, σαπούνια για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, αρωματοποιία, αιθέρια έλαια, προϊόντα καθαρισμού, φροντίδας και καλλωπισμού του δέρματος, του τριχωτού της κεφαλής και των μαλλιών· προϊόντα καλλωπισμού, που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή, αποσμητικά για προσωπική χρήση, παρασκευάσματα πριν από το ξύρισμα και μετά το ξύρισμα»·
 - κλάση 14: «Κοσμήματα, ρολόγια»·
 - κλάση 18: «Δερμάτινα είδη και απομιμήσεις δέρματος, δηλαδή βαλίτσες, σακίδια (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή), μικρά δερμάτινα είδη (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή), ιδίως πορτοφόλια για κέρματα, πορτοφόλια για χαρτονομίσματα, θήκες για κλειδιά· ομπρέλες για τη βροχή και σκίαστρα υπό τη μορφή ομπρελών για τον ήλιο»·

- κλάση 25: «Υποδήματα, ρούχα, καλύμματα κεφαλής, ζώνες».
- 3 Στις 16 Αυγούστου 2010 η προσφεύγουσα, Tulliallan Burlington Ltd, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001), κατά της καταχωρίσεως του ζητηθέντος σήματος, για τα περιλαμβανόμενα στις κλάσεις 3, 14 και 18 προϊόντα. Η προσφεύγουσα είναι ιδιοκτήτρια, στο κέντρο του Λονδίνου (Ηνωμένο Βασίλειο), της εμπορικής στοάς «Burlington Arcade».
- 4 Η ανακοπή στηριζόταν, συγκεκριμένα, στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα και δικαιώματα:
- το λεκτικό σήμα BURLINGTON, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2314342 στις 5 Δεκεμβρίου 2003 και το οποίο έχει ανανεωθεί δεόντως στις 29 Οκτωβρίου 2012, για υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36 και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 35: «Μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση διαφημιστικού χώρου · οργάνωση εκθέσεων για εμπορικούς ή διαφημιστικούς σκοπούς · οργάνωση εκθέσεων για εμπορικούς σκοπούς · υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου»·
 - κλάση 36: «Εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων· χρηματοδοτική μίσθωση ή διαχείριση ακινήτων· χρηματοδοτική μίσθωση χώρου μεταξύ ή εντός κτιρίων· διαχείριση ακινήτων· υπηρεσίες παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων· υπηρεσίες σχετικές με ακίνητα· επένδυση κεφαλαίων, σύσταση κεφαλαίων»·
 - το λεκτικό σήμα BURLINGTON ARCADE, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2314343 στις 7 Νοεμβρίου 2003 και το οποίο έχει ανανεωθεί δεόντως στις 29 Οκτωβρίου 2012, για υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 36 και 41 και αντιστοιχούν, για την τελευταία αυτή κλάση, στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες ψυχαγωγίας· οργάνωση αθλητικών αγώνων · οργάνωση εκθέσεων· παροχή πληροφοριών για θέματα αναψυχής· παρουσίαση θεαμάτων· διάθεση αθλητικών εγκαταστάσεων· διάθεση μουσικής σε απευθείας μετάδοση και υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση· διάθεση εξοπλισμού και εγκαταστάσεων για παραστάσεις μουσικών συγκροτημάτων σε απευθείας μετάδοση· παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση· υπηρεσίες σχετικές με τη μετάδοση ζωντανής μουσικής· υπηρεσίες σχετικές με μουσικές παραστάσεις σε απευθείας μετάδοση· οργάνωση θεαμάτων σε απευθείας μετάδοση»·
 - το εικονιστικό σήμα το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2330341 στις 7 Νοεμβρίου 2003 και το οποίο έχει ανανεωθεί δεόντως στις 25 Απριλίου 2013, για τις υπηρεσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35, 36 και 41, όπως αυτό απεικονίζεται κατωτέρω:

- το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο καταχωρίστηκε με αριθμό 3618857 στις

16 Οκτωβρίου 2006 και το οποίο αφορά μόνον, κατόπιν της διαδικασίας ακυρώσεως αριθ. 8715 C, υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 36 και 41 και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου» (κλάση 35)· «Εκμίσθωση καταστημάτων· χρηματοδοτική μίσθωση ή διαχείριση ακινήτων· χρηματοδοτική μίσθωση χώρου μεταξύ ή εντός κτιρίων· υπηρεσίες διαχείρισης ακίνητης περιουσίας· υπηρεσίες παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκμίσθωση καταστημάτων» (κλάση 36)· «Υπηρεσίες ψυχαγωγίας· παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας περιεχομένου σε απευθείας μετάδοση» (κλάση 41), όπως αυτό απεικονίζεται κατωτέρω:

- 5 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 2017/1001].
- 6 Στις 22 Νοεμβρίου 2013 το τμήμα ανακοπών, αφού εξέτασε την ανακοπή της προσφεύγουσας επί τη βάση του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο έχει καταχωρισθεί με αριθμό 3618857, έκανε δεκτή την εν λόγω ανακοπή για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 3, 14 και 18 και υποχρέωσε, κατά συνέπεια, την παρεμβαίνουσα να καταβάλει τα έξοδα.
- 7 Στις 2 Ιανουαρίου 2014 η παρεμβαίνουσα άσκησε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001), προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 8 Με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και υποχρέωσε την προσφεύγουσα να καταβάλει τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των διαδικασιών ανακοπής και προσφυγής.
- 9 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, πρώτον, ότι, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, η ύπαρξη φήμης των προγενέστερων σημάτων είχε αποδειχθεί εντός της οικείας εδαφικής περιοχής ως προς τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, εξαιρουμένης, ωστόσο, της υπηρεσίας «συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα [...] να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου», που περιλαμβάνεται στην κλάση 35. Δεύτερον, όσον αφορά τον λόγο που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, το ως άνω τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι επληρούντο, εν προκειμένω, οι αναγκαίες προϋποθέσεις ώστε να στοιχειοθετηθεί η παραπλανητική παρουσίαση και η ύπαρξη ζημίας του κοινού στο οποίο απευθύνεται το σήμα. Τρίτον, όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 1,

στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, το ως άνω τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες ήσαν διαφορετικά και ότι αποκλείοταν οποιοσδήποτε κίνδυνος συγχύσεως, ανεξαρτήτως, εξάλλου, της ομοιότητας των οικείων σημάτων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 12 Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους, που αντλούνται κατ' ουσίαν, ο πρώτος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, από διαδικαστική πλημμέλεια και από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων, ο δεύτερος, από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, από προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως και από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού και, ο τρίτος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

Επί του πρώτου λόγου

- 13 Πρώτον, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στο τμήμα προσφυγών ότι υπέπεσε σε ερμηνευτική πλάνη σε σχέση με ένα μέρος των υπηρεσιών οι οποίες περιλαμβάνονται στην κλάση 35 και ως προς τις οποίες η ύπαρξη φήμης των προγενέστερων σημάτων δεν είχε αποδειχθεί. Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το εν λόγω τμήμα υπέπεσε σε πλάνη ως προς τον ορισμό των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35 και 36. Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των διαδικαστικών κανόνων εκ μέρους του εν λόγω τμήματος.
- 14 Προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η υπηρεσία «συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου», που εμπίπτει στην κλάση 35, προσδιορίζει επίσης τις υπηρεσίες που παρέχονται από τις «εμπορικές στοές», και όχι μόνο την υπηρεσία της «λιανικής πώλησης» που παρέχεται εντός επιμέρους καταστημάτων. Κατά την προσφεύγουσα, μια τέτοια ερμηνεία επιβεβαιώνεται, ιδίως, από τη χρήση, στα στοιχεία περιγραφής της εν λόγω κλάσεως, της εκφράσεως «από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης», πράγμα που αποδεικνύει, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, ότι, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίχθηκε από το τμήμα προσφυγών, οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς αντιστοιχούσαν μάλλον στη συγκέντρωση ποικιλίας εμπορευμάτων που διέτιθεντο προς πώληση εντός «ευρέος φάσματος καταστημάτων» και όχι αποκλειστικώς εντός επιμέρους καταστημάτων λιανικής πώλησης.

- 15 Εξάλλου, επ' αυτού, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το τμήμα προσφυγών δεν ερμήνευσε ορθώς την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, στο εξής: απόφαση Praktiker, EU:C:2005:425). Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το Δικαστήριο υιοθέτησε, με την απόφαση αυτή, μια ευρεία ερμηνεία της έννοιας της λιανικής πώλησης, ώστε να συμπεριλαμβάνονται σ' αυτήν οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς.
- 16 Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει επίσης από διαδικαστική πλημμέλεια, στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι μόνον η παρεμβαίνουσα είχε υποβάλει παρατηρήσεις, ενώ η προσφεύγουσα είχε επίσης υποβάλει παρατηρήσεις στις 12 Νοεμβρίου 2015.
- 17 Προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε στενά την έννοια των περιλαμβανόμενων στις κλάσεις 35 και 36 υπηρεσιών εκτιμώντας ότι, κατά την αντίληψη του κοινού, δεν υπήρχε καμία σύνδεση μεταξύ των επίμαχων υπηρεσιών και των επίμαχων προϊόντων, ενώ, μεταξύ των καταναλωτών των προϊόντων και των υπηρεσιών που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, συγκαταλέγονται και οι τελικοί καταναλωτές των προϊόντων που πωλούνται εντός των καταστημάτων.
- 18 Τέλος, προς στήριξη της τρίτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη τους διαδικαστικούς κανόνες εκτιμώντας ότι αυτή δεν είχε προβάλει κάποιο επιχείρημα που να καταδεικνύει ότι η χρήση του σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, προσπόριζε αθέμιτο όφελος από το προγενέστερο σήμα ή ήταν βλαπτική για το προγενέστερο σήμα.
- 19 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη του υπό κρίση λόγου.
- 20 Όσον αφορά τις δύο πρώτες αιτιάσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, το σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτά για τα οποία έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον το εν λόγω προγενέστερο σήμα είναι σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο χαίρει φήμης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εφόσον η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη. Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, η απουσία μίας από αυτές αρκεί για να αποκλείσει την εφαρμογή της διατάξεως αυτής [απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, Sigla κατά ΓΕΕΑ – Elleni Holding (VIPS), T-215/03, EU:T:2007:93, σκέψη 34].
- 21 Ειδικότερα, όσον αφορά την προϋπόθεση που συνδέεται με την ταύτιση ή την ομοιότητα προς ένα προγενέστερο σήμα, ως προς την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η εκτίμηση της οπτικής, φωνητικής ή εννοιολογικής ομοιότητας των επίμαχων σημείων πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2012, Ella Valley Vineyards κατά ΓΕΕΑ – HFP (ELLA VALLEY VINEYARDS), T-32/10, EU:T:2012:118, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 22 Επιπλέον, δύο σήματα είναι παρόμοια εφόσον, από απόψεως του οικείου κοινού, είναι μεταξύ τους εν μέρει τουλάχιστον ισοδύναμα ως προς μία ή πλείονες ουσιώδεις εκφάνσεις τους [βλ. απόφαση της 14ης Απριλίου 2011, Lancôme κατά ΓΕΕΑ – Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS), T-466/08, EU:T:2011:182, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Από εννοιολογικής απόψεως, παραδείγματος χάρη, κάποια σημεία βρίσκονται σε αρκετή εγγύτητα μεταξύ τους εάν παραπέμπουν, ιδίως, στην ίδια εμπορική ιδέα [βλ., συναφώς, απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 2016, Spa Monopole κατά EUIPO – YTL Hotels & Properties (SPA VILLAGE), T-625/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:631, σκέψη 35].

- 23 Τέλος, δεδομένου ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 απαιτεί η υφιστάμενη ομοιότητα να είναι ικανή να οδηγήσει το οικείο κοινό όχι σε σύγχυση των αντιπαρατιθέμενων σημείων αλλά στον συσχετισμό τους, δηλαδή στο να θεωρήσει ότι υφίσταται σχέση μεταξύ αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προστασία την οποία καθιερώνει η εν λόγω διάταξη υπέρ των σημάτων που χαίρουν φήμης μπορεί να εφαρμοστεί, παρά το γεγονός ότι ο βαθμός ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων είναι μικρός (απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2015, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ, C-603/14 P, EU:C:2015:807, σκέψη 42).
- 24 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, κατ' αρχάς, ότι οι περιλαμβανόμενες στα σημεία 21 έως 24 της προσβαλλομένης απόφασης εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών, οι οποίες, εν τέλει, δεν αμφισβητήθηκαν από την προσφεύγουσα και σύμφωνα με τις οποίες τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν μετρίου βαθμού ομοιότητα λόγω του κοινού λεκτικού στοιχείου τους, ήτοι του όρου «burlington», πρέπει να γίνουν δεκτές.
- 25 Εν συνεχεία, μεταξύ των άλλων προϋποθέσεων προστασίας που προβλέπονται από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, επί των οποίων η προσφεύγουσα θεμελιώνει τον πρώτο λόγο που προέβαλε, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη η προϋπόθεση που σχετίζεται με τη φήμη των σημάτων και των προγενέστερων δικαιωμάτων και με την ενδεχόμενη προστασία τους.
- 26 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, δεδομένου ότι ο νομοθέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει παράσχει νομικό ορισμό της έννοιας της φήμης, ο δικαστής της Ένωσης εκτιμά ότι, προκειμένου να πληρούται η εν λόγω προϋπόθεση, πρέπει το προγενέστερο σήμα να είναι γνωστό σε σημαντικό τμήμα του οικείου κοινού λόγω των καλυπτόμενων από αυτό προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ., συναφώς, αποφάσεις της 6ης Φεβρουαρίου 2007, Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά ΓΕΕΑ – TDK Kabushiki Kaisha (TDK), T-477/04, EU:T:2007:35, σκέψη 48, και της 2ας Οκτωβρίου 2015, The Tea Board κατά ΓΕΕΑ – Delta Lingerie (Darjeeling), T-627/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:740, σκέψη 74].
- 27 Επιπλέον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας, τα οποία προσδιορίζουν τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, είναι γνωστά σε σημαντικό τμήμα του κοινού της οικείας αγοράς ως αποτελούντα την ονομασία μιας εμπορικής στοάς, πολύ γνωστής στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία βρίσκεται στο κέντρο του Λονδίνου και συγκεντρώνει υπό τις αφιδωτές πύλες της πολυτελή εμπορικά καταστήματα. Δεδομένου ότι η φήμη αυτή των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, το ζήτημα που τίθεται εν προκειμένω συνίσταται, εν τέλει, στο εάν η εν λόγω φήμη αντιστοιχεί όντως στις εμπίπτουσες στην κλάση 35 υπηρεσίες για τις οποίες έχουν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα, και επομένως στο εάν η προσφεύγουσα μπορεί θεμιτώς να απολαύει της προστασίας της εν λόγω φήμης.
- 28 Κατά το τμήμα προσφυγών, αναφορικά με την υπηρεσία λιανικής πώλησης που εμπίπτει στην κλάση 35, η ύπαρξη φήμης των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας δεν έχει αποδειχθεί.
- 29 Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το ως άνω συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών.
- 30 Πρέπει καταρχάς να τονισθεί ότι, με την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker (C-418/02, EU:C:2005:425), το Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 34, ότι «σκοπός του λιανικού εμπορίου είναι η πώληση των προϊόντων στους καταναλωτές», ότι «[τ]ο εμπόριο αυτό περιλαμβάνει, εκτός από τη νομική πράξη της πώλησεως, όλες τις ενέργειες στις οποίες προβαίνει ο επιχειρηματίας προκειμένου να προωθήσει τη σύναψη μιας τέτοιας πράξεως» και ότι «[ο]ι ενέργειες αυτές συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην επιλογή μιας ποικιλίας προϊόντων με σκοπό την πώλησή τους και στην παροχή διαφόρων υπηρεσιών που αποβλέπουν στο να ωθήσουν τον καταναλωτή να συνάψει την εν λόγω πράξη με τον οικείο έμπορο παρά με κάποιον ανταγωνιστή του».

- 31 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έχει επίσης διευκρινίσει ότι η εκ μέρους του Δικαστηρίου ερμηνεία ως προς το ζήτημα αν η λιανική πώληση εμπορευμάτων συνιστά υπηρεσία, κατά την έννοια του άρθρου 2 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), που υπομνήσθηκε στη σκέψη 30 ανωτέρω, «δεν αποτελεί εξαντλητικό και γενικής ισχύος ορισμό της έννοιας των υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως» [απόφαση της 26ης Ιουνίου 2014, Basic κατά ΓΕΕΑ – Repsol YPF (basic), T-372/11, ΕΥ:Τ:2014:585, σκέψη 55].
- 32 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το EUIPO στην υπό κρίση υπόθεση, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Δικαστήριο με τη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker (C-418/02, ΕΥ:Τ:2005:425), δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι οι εμπορικές στοές ή τα εμπορικά κέντρα αποκλείονται, εξ ορισμού, από το πεδίο εφαρμογής της έννοιας των υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως που ορίζεται στην κλάση 35.
- 33 Εξάλλου, η ερμηνεία στην οποία προέβη το Δικαστήριο με τη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker (C-418/02, ΕΥ:Τ:2005:425), αντιτίθεται και στην υποστηριζόμενη από το EUIPO άποψη ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιορίζονται, κατ' ουσίαν, σε υπηρεσίες εκμίσθωσης και διαχείρισης ακινήτων και ότι, κατά συνέπεια, οι πελάτες στους οποίους απευθύνονται οι εν λόγω υπηρεσίες είναι κυρίως τα πρόσωπα εκείνα που ενδιαφέρονται για τη μίσθωση των καταστημάτων ή των γραφείων που βρίσκονται στην εν λόγω εμπορική στοά. Πράγματι, η έννοια της «παροχής διαφόρων υπηρεσιών», όπως μνημονεύεται στην εν λόγω σκέψη, δεν είναι δυνατόν να μην περιλαμβάνει και τις υπηρεσίες την παροχή των οποίων οργανώνει μια εμπορική στοά προκειμένου να διατηρηθεί η όλη ελκυστικότητα και τα πρακτικά πλεονεκτήματα ενός τέτοιου εμπορικού χώρου, σύμφωνα, εξάλλου, με τους όρους που χρησιμοποιούνται στο κείμενο της κλάσεως 35, δεδομένου ότι ο σκοπός συνίσταται στο να παρέχεται στους ενδιαφερόμενους για διάφορα προϊόντα πελάτες η δυνατότητα «να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων» και στο να αυξηθεί επομένως στον χώρο αυτόν η προσέλευση πελατών που ενδιαφέρονται για την αγορά των εν λόγω προϊόντων, ώστε, όπως επισήμανε το Δικαστήριο με την εν λόγω απόφαση, να μην αγορασθούν τα προϊόντα αυτά από «κάποιον ανταγωνιστή» που δεν έχει το εμπορικό κατάστημά του εντός της συγκεκριμένης εμπορικής στοάς.
- 34 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, η έννοια των υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο με τη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker (C-418/02, ΕΥ:Τ:2005:425), περιλαμβάνει και τις υπηρεσίες πωλήσεως που παρέχονται από εμπορική στοά.
- 35 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, επιβάλλεται, ως εκ τούτου, η διαπίστωση ότι η στενή ερμηνεία της έννοιας της λιανικής πωλήσεως, την οποία χρησιμοποίησε εν προκειμένω το τμήμα προσφυγών, είναι πεπλανημένη και ότι η προσφεύγουσα δύναται, κατά συνέπεια, να επικαλεσθεί την προστασία της φήμης των προγενέστερων σημάτων για υπηρεσίες εμπύπτουσες στην κλάση 35.
- 36 Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι δεν υπήρχε σχέση μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή ότι θα μπορούσε να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.
- 37 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για να τύχει της προστασίας που προβλέπεται από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος οφείλει επίσης, μεταξύ των προμνησθεισών στη σκέψη 20 προϋποθέσεων, να αποδείξει, σύμφωνα με το γράμμα του εν λόγω άρθρου, ότι η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη (βλ., συναφώς, απόφαση της 22ας Μαρτίου 2007, VIPS, T-215/03, ΕΥ:Τ:2007:93, σκέψη 34).

- 38 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ύπαρξη αθέμιτου οφέλους αντλούμενου από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένου υπόψη του μέσου καταναλωτή των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αφορά το σήμα, ως καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Μαρτίου 2009, *Antartica κατά ΓΕΕΑ*, C-320/07 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:146, σκέψεις 46 έως 48). Δεδομένου ότι πρόκειται για προϊόντα ευρείας κατανάλωσης, όπως τα σαπούνια, τα προϊόντα καλλωπισμού, τα δερμάτινα είδη και άλλα παρόμοια είδη, το οικείο κοινό είναι, εν προκειμένω, το ευρύ κοινό, το οποίο αποτελείται ακριβώς από μέσους καταναλωτές.
- 39 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, για να τύχει της προστασίας που παρέχεται βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν οφείλει να αποδείξει πραγματική και ενεστώσα προσβολή του σήματός του κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση κατά την οποία μπορεί να προβλεφθεί ότι ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος ενδέχεται να χρησιμοποιήσει το σήμα του κατά τρόπο που θα έχει ως συνέπεια μια τέτοια προσβολή, δεν είναι δυνατό να υποχρεωθεί ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος να αναμείνει την επέλευσή της προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα να ζητήσει την απαγόρευση της χρήσεως αυτής. Ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος πρέπει πάντως να αποδείξει βάσει στοιχείων ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος επελεύσεως της προσβολής αυτής στο μέλλον (απόφαση της 10ης Μαΐου 2012, *Rubinstein και L'Oréal κατά ΓΕΕΑ*, C-100/11 P, EU:C:2012:285, σκέψη 93).
- 40 Επομένως, για να διαπιστωθεί αν με τη χρήση του επίμαχου σημείου αντλείται αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος, απαιτείται σφαιρική εκτίμηση, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, το εύρος της φήμης και η ένταση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος, ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων καθώς και η φύση και ο βαθμός εγγύτητας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 42).
- 41 Ειδικότερα, όσον αφορά το εύρος της φήμης και την ένταση του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι όσο εντονότερος ήταν ο διακριτικός χαρακτήρας και όσο μεγαλύτερη ήταν η φήμη του σήματος αυτού, τόσο ευκολότερα μπορούσε να αναγνωρισθεί ότι συνέτρεχε προσβολή του. Επομένως, όσο αμεσώτερα και εντονότερα παραπέμπει το επίμαχο σημείο στο προγενέστερο σήμα, τόσο σοβαρότερος καθίσταται ο κίνδυνος η ενεστώσα ή μελλοντική χρησιμοποίηση του σημείου να μπορεί να προσπορίζει αθέμιτο όφελος είτε από τον διακριτικό χαρακτήρα είτε από τη φήμη του προγενέστερου σήματος (βλ., συναφώς, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 67 έως 69).
- 42 Στο πλαίσιο αυτό, έχει κριθεί, επίσης, ότι εναπέκειτο στον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος να αποδείξει, εφόσον χρειαζόταν, το αν η οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή των προϊόντων ή αποδέκτη των υπηρεσιών για τα οποία είχε καταχωρισθεί το εν λόγω προγενέστερο σήμα έχει υποστεί μεταβολή λόγω της χρησιμοποίησης του μεταγενέστερου σήματος ή το αν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να επέλθει τέτοια μεταβολή στο μέλλον (απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 77 και 81 και σημείο 6 του διατακτικού).
- 43 Επομένως, υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε ενώπιον του τμήματος προσφυγών ή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου συγκλίνοντα στοιχεία που να παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθεί ότι η χρήση του σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, προσπορίζει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.
- 44 Πράγματι, έστω και αν η προσφεύγουσα υπογραμμίζει τον «σχεδόν μοναδικό» χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων της καθώς και της «σημαντικής και αποκλειστικής» φήμης τους, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε ειδικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η χρήση

του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα καθιστούσε τα προγενέστερα σήματά της λιγότερο ελκυστικά, ιδίως υπό το πρίσμα των κριτηρίων που τέθηκαν με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, *Environmental Manufacturing* κατά ΓΕΕΑ (C-383/12 P, EU:C:2013:741, σκέψη 43), σύμφωνα με τα οποία τέτοια συμπεράσματα πρέπει να στηρίζονται «σε ανάλυση των πιθανοτήτων και λαμβάνουν υπόψη τις συνήθεις πρακτικές στον συγκεκριμένο εμπορικό τομέα καθώς και κάθε άλλη περίπτωση στη συγκεκριμένη περίπτωση».

- 45 Πλην όμως, το γεγονός ότι είναι δυνατόν να επιτραπεί σε άλλον οικονομικό φορέα να χρησιμοποιεί ένα σήμα το οποίο περιλαμβάνει τον όρο «burlington», για προϊόντα παρόμοια με αυτά που διατίθενται προς πώληση εντός της εμπορικής στοάς στο Λονδίνο που ανήκει στην προσφεύγουσα, δεν είναι ικανό, αυτό καθαυτό, να επηρεάσει, από πλευράς του μέσου καταναλωτή, την εμπορική ελκυστικότητα του χώρου αυτού. Πράγματι, όπως διευκρίνισε, εξάλλου, το Δικαστήριο με την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker* (C-418/02, EU:C:2005:425) (βλ. σκέψη 30 ανωτέρω), ένα τέτοιο χαρακτηριστικό γνώρισμα συνδέεται στενά με τις «διάφορες υπηρεσίες» εμπορικής φύσεως που παρέχονται από τους μισθωτές των καταστημάτων τα οποία βρίσκονται εντός της εν λόγω εμπορικής στοάς και όχι αποκλειστικώς εξ ονόματος της εμπορικής στοάς αυτής, το οποίο όνομα, επιπλέον, αντιστοιχεί, όπως ορθώς παρατήρησε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, στα ονόματα άλλων χώρων οι οποίοι επίσης είναι πολύ γνωστοί και οι οποίοι βρίσκονται πλησίον της εν λόγω εμπορικής στοάς, όπως είναι το Burlington Gardens ή το Burlington House.
- 46 Τέλος, όσον αφορά τη διαδικαστική πλημμέλεια από την οποία πάσχει, όπως υποστηρίχθηκε, η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι μόνον η παρεμβαίνουσα είχε υποβάλει παρατηρήσεις, ενώ η προσφεύγουσα είχε επίσης υποβάλει παρατηρήσεις στις 12 Νοεμβρίου 2015, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι οι τελευταίες αυτές παρατηρήσεις περιλαμβάνονται στον φάκελο της υπό εξέταση υποθέσεως και, αφετέρου, ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το EUIPO επιβεβαίωσε ότι οι εν λόγω παρατηρήσεις, οι οποίες επίσης περιλαμβάνονταν στον φάκελο που είχαν στη διάθεσή τους τα οικεία όργανα του EUIPO, ελήφθησαν δεόντως υπόψη από τα όργανα αυτά. Επομένως, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 47 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση που προέβαλε η προσφεύγουσα, αρκεί να επισημανθεί ότι από το γράμμα των σημείων 33 και 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών κατέγραψε επισήμως ότι η προσφεύγουσα είχε όντως υποβάλει παρατηρήσεις, αλλά ότι οι παρατηρήσεις αυτές δεν ήταν ικανές να καταδείξουν, εν προκειμένω, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, και ιδίως δεν ήταν ικανές να αποδείξουν ότι η χρήση του σήματος μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας. Επομένως, η αιτίαση που αντλείται από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 48 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου

- 49 Η προσφεύγουσα διατείνεται κατ' αρχάς ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών ουδόλως παραθέτει αιτιολογία ως προς την απόρριψη του επιχειρηματός της με το οποίο είχε προβληθεί η παράβαση, εν προκειμένω, του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η εν λόγω απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο δεδομένου ότι, λόγω της ανυπαρξίας φήμης κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, η ανακοπή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού έπρεπε, ως εκ τούτου, να απορριφθεί. Η προσφεύγουσα φρονεί περαιτέρω ότι, οσάκις η εκτίμηση του «goodwill», δηλαδή της δύναμης προσελκύσεως της πελατείας, προβάλλεται, σε εθνικό επίπεδο, στο πλαίσιο αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου, η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στις υπηρεσίες για τις οποίες έχουν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα, όπως συμβαίνει, αντιθέτως,

- κατά την εκτίμηση της φήμης υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, έχει αποδείξει ευρέως ενώπιον του εν λόγω τμήματος την ύπαρξη της φήμης της (δηλαδή του goodwill της) ως εμπορικής στοάς υψηλών προδιαγραφών. Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το εν λόγω τμήμα υπέπεσε σε διαδικαστικό σφάλμα, καθότι δεν παρέσχε στα μέρη, κατά τη διάρκεια της ενώπιόν του διαδικασίας, μια νέα ευκαιρία για να προβάλουν τα επιχειρήματά τους σχετικά με την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.
- 50 Το EUIPO ζητεί την απόρριψη του υπό κρίση λόγου.
- 51 Η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι ορισμένα από τα επιχειρήματα που αφορούν την ορθή εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 προβλήθηκαν, εκ μέρους της προσφεύγουσας, μόνον κατά το στάδιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ότι, κατά συνέπεια, τα συγκεκριμένα επιχειρήματα δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το εν λόγω δικαιοδοτικό όργανο.
- 52 Κατ' αρχάς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως καθώς και το επιχείρημά της που αντλείται από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως. Πράγματι, τα επιχειρήματα αυτά είναι αβάσιμα.
- 53 Συγκεκριμένα, από τα σημεία 36 επ. της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε ανάλυση των διαφόρων προϋποθέσεων που καθορίζονται από το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 και ότι, εν προκειμένω, προέβη επίσης σε ανάλυση των προϋποθέσεων σχετικά με την αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου. Επιπλέον, όσον αφορά το γεγονός ότι δεν κατέστη δυνατό να υποβάλουν τα μέρη τις παρατηρήσεις τους επί των προϋποθέσεων αυτών, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των οργάνων του EUIPO, η προσφεύγουσα ήταν όντως σε θέση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.
- 54 Συναφώς, εφόσον, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η προσφεύγουσα δεν ανέπτυξε την αιτίαση που η ίδια είχε προβάλει στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, ήτοι την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι δεν ζήτησε από τα μέρη την υποβολή συμπληρωματικών παρατηρήσεων επ' αυτού. Επιπλέον, κατά τη σχετική νομολογία, το δικαίωμα ακροάσεως δεν τυγχάνει εφαρμογής επί της τελικής γνώμης, προτού αυτή υιοθετηθεί από το αρμόδιο τμήμα προσφυγών. Πράγματι, το εν λόγω τμήμα προσφυγών δεν υποχρεούται να ενημερώνει τα μέρη για τα νομικά συμπεράσματά του προτού εκδοθεί η τελική απόφασή του ούτε να τους προσφέρει τη δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των συμπερασμάτων αυτών, ή μάλιστα να καταθέσουν συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία [βλ. απόφαση της 14ης Ιουνίου 2012, Seven Towns κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση επτά τετραγώνων διαφορετικών χρωμάτων), T-293/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:302, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 55 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών είναι έργο του συντάκτη της πράξεως που περιέχει την απόφαση. Το δικαίωμα ακροάσεως όμως αφορά όλα τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία στα οποία βασίζεται η πράξη που περιέχει την απόφαση, αλλά δεν αφορά την τελική θέση την οποία προτίθεται να λάβει η διοίκηση [βλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2005, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 56 Εν συνεχεία, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη διάταξη αυτή, ο δικαιούχος σημείου που δεν αποτελεί σήμα δύναται να ασκήσει ανακοπή κατά της καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν το εν λόγω σημείο πληροί σωρευτικά τις τέσσερις ακόλουθες προϋποθέσεις: το σημείο αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται στις συναλλαγές· πρέπει να μην έχει μόνον τοπική ισχύ· το δικαίωμα επί του σημείου αυτού πρέπει να έχει αποκτηθεί σύμφωνα με το

δίκαιο του κράτους μέλους όπου χρησιμοποιήθηκε το σημείο πριν την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης· τέλος, δυνάμει του σημείου αυτού, ο δικαιούχος του πρέπει να έχει το δικαίωμα να απαγορεύει τη χρήση πλέον πρόσφατου σήματος. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, και επομένως, όταν ένα σημείο δεν πληροί μία από τις προϋποθέσεις αυτές, η ανακοπή δεν μπορεί να ευδοκιμήσει [απόφαση της 30ής Ιουνίου 2009, Danjaq κατά ΓΕΕΑ – Mission Productions (D^r. N^o), T-435/05, EU:T:2009:226, σκέψη 35].

- 57 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι μια αγωγή λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου ασκηθείσα σε σχέση με ένα μη καταχωρισμένο σήμα που χρησιμοποιείται στις συναλλαγές στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί όντως να συνιστά προγενέστερο δικαίωμα κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (βλ., ιδίως, σημεία 38 και 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 58 Συναφώς, έχει κριθεί ότι ο ενδιαφερόμενος ανακόπτων πρέπει να αποδεικνύει, σύμφωνα με το νομικό καθεστώς της αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου την οποία προβλέπει το δίκαιο του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι πληρούνται οι τρεις ακόλουθες προϋποθέσεις, δηλαδή, πρώτον, ότι το μη καταχωρισμένο σήμα ή το επίμαχο σημείο έχει αποκτήσει το «goodwill», δεύτερον, ότι η παρουσίαση, εκ μέρους του δικαιούχου του πλέον πρόσφατου σήματος, είναι παραπλανητική και, τρίτον, ότι το «goodwill» περί του οποίου πρόκειται έχει υποστεί ζημία [βλ., συναφώς, απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2012, Tilda Riceland Private κατά ΓΕΕΑ – Siam Grains (BASmALI), T-304/09, EU:T:2012:13, σκέψη 19].
- 59 Επιβάλλεται, επίσης, η διαπίστωση ότι, στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκανε αναφορά ακριβώς στις ως άνω τρεις προϋποθέσεις και ότι η προσφεύγουσα δέχεται, κατά τα λοιπά, ότι το εν λόγω τμήμα προσδιόρισε ορθώς το νομικό πλαίσιο σχετικά με τις αγωγές λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου.
- 60 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001), ο ενδιαφερόμενος ανακόπτων φέρει, επ' αυτού, το βάρος αποδείξεως ενώπιον του EUIPO (βλ., συναφώς, απόφαση της 29ης Μαρτίου 2011, Anheuser-Busch κατά Budějovický Budvar, C-96/09 P, EU:C:2011:189, σκέψη 189).
- 61 Ως εκ τούτου, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών, η προσφεύγουσα, ως ανακόπτουσα, ενώ προέβαλε την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, δεν προσκόμισε τα αναγκαία πραγματικά ή νομικά στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί ότι επληρούντο δεόντως οι προϋποθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Εν συνεχεία, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η προσφεύγουσα περιορίστηκε στο να τονίσει ότι «ενέμενε στην υποστήριξη των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν ενώπιον του τμήματος ανακοπών», ενώ δεν αμφισβητείται ότι, ενώπιον του εν λόγω τμήματος προσφυγών, τα επιχειρήματα αυτά δεν τεκμηριώθηκαν περισσότερο, ούτε από απόψεως πραγματικών περιστατικών ούτε από νομικής απόψεως.
- 62 Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς εκτίμησε, στο σημείο 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι επληρούντο δεόντως οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση της αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού σημείου. Συνεπώς, δεδομένου ότι το εν λόγω τμήμα δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε διαδικαστικό σφάλμα, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου

- 63 Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι υπάρχει, κατά πρώτον, προφανής ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών της εμπορικής στοάς της και των προϊόντων που αφορά το σήμα του οποίου

ζητήθηκε η καταχώριση, καθότι οι τελικοί καταναλωτές είναι, εν προκειμένω, οι ίδιοι. Συναφώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι ο όρος «burlington» έχει έναν ιδιαίτερος διακριτικό χαρακτήρα. Κατά δεύτερον, αντιθέτως προς ό,τι επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, έστω και αν η κλάση 35 αφορά επίσης τη δραστηριότητα εμπορικής στοάς, η ένδειξη «συγκέντρωση» που περιλαμβάνεται στο κείμενο της κλάσεως αυτής καλύπτει τις υπηρεσίες εμπορικής στοάς παρά τις υπηρεσίες λιανικής πώλησεως εν γένει και ότι, επομένως, αυτή δεν ήταν υποχρεωμένη να προσδιορίσει τα σχετικά προϊόντα. Κατά τρίτον, η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι, σύμφωνα με το εγχειρίδιο σημάτων του Intellectual Property Office (Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας, Ηνωμένο Βασίλειο) καθώς και κατά τη νομολογία του High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division [ανώτερου δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών, Ηνωμένο Βασίλειο], αυτή δεν υπείχε υποχρέωση να προσδιορίσει τα εν λόγω προϊόντα.

- 64 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν την απόρριψη του υπό κρίση λόγου.
- 65 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω της ταύτισεως ή της ομοιότητας με προγενέστερο σήμα και του πανομοιότυπου χαρακτήρα ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.
- 66 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το ενδεχόμενο να πιστέψει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται «σφαιρικά», ανάλογα με τον τρόπο κατά τον οποίο το οικείο κοινό προσλαμβάνει τα σχετικά σημεία και τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες, και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της αλληλεξάρτησης της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση της 9ης Ιουλίου 2003, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, σκέψεις 30 έως 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 67 Πράγματι, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει την ταύτιση ή την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και τον πανομοιότυπο χαρακτήρα ή την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές [βλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2009, Commercys κατά ΓΕΕΑ – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 68 Για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι ασκούντες επιρροή παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ τους. Στους παράγοντες αυτούς συμπεριλαμβάνονται, ειδικότερα, η φύση τους καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους. Άλλοι παράγοντες μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη, όπως τα δίκτυα διανομής των οικείων προϊόντων [βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 69 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, στο σημείο 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι υπηρεσίες της προσφεύγουσας και τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν ήταν παρόμοια.
- 70 Αφενός, όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 36, δεν αμφισβητείται ότι, παραδείγματος χάρη, μεταξύ των υπηρεσιών εκμίσθωσης καταστημάτων και γραφείων ή διαχείρισης ακινήτων και των προϊόντων όπως τα σαπούνια, τα κοσμήματα ή τα δερμάτινα είδη, δεν υπάρχει καμία ομοιότητα. Αφετέρου, όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 35, ο δικαστής της Ένωσης έχει διευκρινίσει σαφώς ότι, για την υπηρεσία λιανικής πώλησεως, ήταν αναγκαίο τα

διατιθέμενα προς πώληση προϊόντα να προσδιορίζονται επακριβώς [βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, Oakley κατά ΓΕΕΑ – Venticinque (O STORE), T-116/06, EU:T:2008:399, σκέψη 44· βλ. επίσης, συναφώς και κατ' αναλογία, απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker, C-418/02, EU:C:2005:425, σκέψη 50].

- 71 Πλην όμως, η έλλειψη οποιασδήποτε σαφούς ενδείξεως όσον αφορά τα προϊόντα που μπορούν να διατίθενται προς πώληση εντός των διαφόρων καταστημάτων που απαρτίζουν μια εμπορική στοά όπως το Burlington Arcade παρεμποδίζει κάθε συσχέτιση μεταξύ των τελευταίων και των προϊόντων του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεδομένου ότι ο ορισμός που δίδεται, εν προκειμένω, από την προσφεύγουσα σε σχέση με τα «προϊόντα πολυτελείας» δεν είναι επαρκής προκειμένου να διευκρινιστεί για ποια προϊόντα πρόκειται. Ως εκ τούτου, ελλείψει τέτοιας διευκρινίσεως, δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί η ύπαρξη ομοιότητας ή συμπληρωματικού χαρακτήρα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των προϊόντων τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 72 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, για τις υπηρεσίες των εμπορικών στοών, δεν είναι αναγκαίο να προσδιορίζονται τα οικεία προϊόντα πρέπει επίσης να απορριφθεί, λόγω του ότι, με τη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, η έννοια των υπηρεσιών λιανικής πώλησεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο με τη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker (C-418/02, EU:C:2005:425), περιλαμβάνει και τις υπηρεσίες πώλησεως που παρέχονται από εμπορική στοά. Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των ομάδων τελικών καταναλωτών δεν είναι επαρκής προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, ελλείψει οποιασδήποτε διευκρινίσεως σχετικά με τα προϊόντα που μπορούν να διατίθενται προς πώληση εντός των χώρων της εμπορικής στοάς.
- 73 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του εγχειριδίου σημάτων του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου καθώς και της νομολογίας του High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division [άνωτερου Δικαστηρίου (Αγγλία και Ουαλία), τμήμα εμπορικών και λοιπών ιδιωτικών διαφορών], το εν λόγω επιχείρημα είναι αλυσιτελές, καθότι το νομικό πλαίσιο αναφοράς είναι, εν προκειμένω, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και, κατά πάγια νομολογία, το καθεστώς των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα αυτοτελές σύστημα, το οποίο αποτελείται από σύνολο κανόνων και έχει δικούς του σκοπούς, δεδομένου ότι η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος [βλ. απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2014, Message Management κατά ΓΕΕΑ – Absacker (ABSACKER of Germany), T-304/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:5, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 74 Λαμβανομένων υπόψη όλων των προεκτεθέντων, δεδομένου ότι μία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 δεν πληρούται, ο υπό κρίση λόγος είναι απορριπτός και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 75 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.
- 76 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Tulliallan Burlington Ltd στα δικαστικά έξοδα.**

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Δεκεμβρίου 2017.

(υπογραφές)